

Figure 1.1

Afgangsprogram, foråret 2016
Frederik Engell Holm, stud. 4298

Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler
for Arkitektur, Design og Konservering

Kandidatprogram for
Kulturarv, Transformation og Restaurering

Vejledere:
Nicolai Bo Andersen
Victor Boye Julebæk
Charlie Steenberg
Christoffer Harlang

INDLEDNING	7
SWANERNE OG DRØMMEN OM MALERGÅRDEN	13
ODSHERRED	18
Landskabet som drivkraft Tradition og bygningskultur	
MALERGÅRDEN	23
ARKITEKTONISK INTENTION	33
METODE	37
VEJLEDENDE PROGRAM	38
VEJLEDENDE AFLEVERINGSPLAN	39
STUDIEFORLØB	42
KILDER	43
APPENDIX	45

Mørket truer Alverden.
Som Havet truer Landet,
truer det alt jeg tror på.
Er selv Livet forbandet?

Mørket knuger os alle
og lægger Viljerne øde;
endog de største har Medskyld
i Mørket og dets Brøde.

Hvad havde jeg da kunnet
andet end netop danne
min Verden som en Konkylie
i Mørkets dybe Vande?

af Sigurd Swane
fra digtsamlingen *Udenfor Vejen* (1945)

INDLEDNING

I Plejerup, en lille by i Odsherred, ligger Malergården som en kunstpause i morænelandskabet. En lukket verden afgrænset af træer og lave stendiger, der trækker spor i terrænet og vidner om både beherskelse og underkastelse af det nærværende landskab. I små ryk skaber haven forbindelse til den vilde natur. Sirligt arrangeret og vildt voksende på samme tid. En kunster-signatur skrevet i mulden.

Ved ankomsten til Malergården får jeg straks en fornemmelse af tid, der er gået. Det er kulisserne til et liv, der er blevet levet på landskabets betingelser. I enhver afgrænsning og tærskel ser jeg spor af en nøjsomhed og en forståelse for omgivelserne, som er opstået ved hånden. Her er tiden gået og livet blevet levet, mens hænderne har arbejdet og skabt den overgang mellem mennesket og den store natur, som i drømmen grundlagde stedet.

Malergården var en drøm og et kunsterhjem – og blev selv en del af kunstværket. Kampestensfacaderne, de klunsede bjælker i loftet, de klare farver på væggene. Huset og kunsternes malerier stemmer overens og kredser alle om det simple og nødvendige, det vilde og ubegribelige.

I mere end 70 år boede Swanerne her. Drevet af den samme drøm formåede familien at skabe overensstemmelse mellem deres kunst og deres liv. I 2004 overgav Sigurd Swanes datter, Gerda Swane, Malergården til Odsherreds Kunstmuseum, der åbnede huset for offentligheden. Det var Gerdas ønske, at museet for eftertiden skulle give stedets særlige ånd videre til de besøgende og samtidig videreudvikle hendes malerskole til et kulturelt knudepunkt i Odsherred. Siden har det været et ønske for museet at udvide Malergården med udstillingsbygninger, der kunne huse de mere end 300 malerier, som Gerda også forærede museet.

Det er *mit* ønske at fortsætte fortællingen om Swanerne på Malergården. At lade deres tanker og kunst omsætte til en arkitektur i det omkringliggende landskab, der skal understrege stedets og Swanernes særlige betydning for Odsherred og for eftertiden.

Den gamle Sigurd Swane maler i Malergårdens have.

Foregående sider:
Sigurd Swane: *Jakobs drøm* (u. å.)
Sigurd Swane: *Mod aften ved fjorden* (1937)
Sigurd Swane: *Skov, Sorø* (ca. 1915)

SWANERNE OG DRØMMEN OM MALERGÅRDEN

Sigurd Swane (1879-1973) var sammen med bl.a. Harald Giersing og Edward Weie en af oprørerne og fornyerne i dansk maleri i begyndelsen af det 20. århundrede. Med ryggen til guldaldermalerne ønskede de at bygge noget nyt og sandt op. Der var tale om en ny skønhedssøgen, hvor det væsentlige og ægte i alle områder af livet var idealet. En ny pædagogik, nye sædvaner, nye holdninger til tro og religion – alt skulle afspejles både i kunsten og i det daglige liv.

I maleriet viste denne livs- og kunstanskuelse sig i penselstrøgene, som nu skulle være en signatur i sig selv. De skulle stå urørte og forblive sande og ægte, som de var i skabelsesøjeblikket, og farverne skulle være klare og leve i sig selv. Sigurd Swane og kollegaen Harald Giersing var i 1907 i Paris på en afgørende dannelsesrejse, der åbnede deres øjne for Claude Monet og de andre franske impressionister, og det banede – sammen med den nye livsanskuelse – vejen for impressionisme og fauvisme i den danske malerkunst.

I 1921 blev Sigurd Swane gift med den noget yngre Agnete Rechendorff (1893-1994). Efter et kærtret ægteskab med maleren Christine Swane fandt han en sjæleven i Agnete. Sammen delte de en voldsom drivkraft og en evne til at omsætte drømme til virkelighed. Til at danne harmoni og skønhed omkring sig. De levede i en betagelse af naturen og den åndfulde, menneskeskabte skønhed i smukke ting, møbler, arkitektur og litteratur – når den vel at mærke var væsentlig. Knaphed, sandhed og væsentlighed var kriterierne for al god kunst og livsførelse.

Som modernister stod de unge Swaner samtidig i opposition til moderniteten. De modsatte sig proletariatet og de moderne masser, som var en konsekvens af den industrielle udvikling, og søgte i stedet et rodfæstet og værdigt liv. Målet var noget oprindeligt, ufordærvet og tidløst i livet – og i landbruget. En holdning, de delte med flere andre kunstnere på denne tid, såsom Claude Monet, Emil Nolde, Joaquín Sorolla, Carl Larsson og Johannes Larsen, der alle skabte overensstemmelse mellem deres kunst og omgivelser.

For Swanerne blev det Malergården, der kunne skabe denne forbindelse mellem kunsten og den danske natur. Fra 1934 til 2004, hvor Gerda Swane overgav huset til Odsherreds Kunstmuseum, var Malergården en idealiseret og lukket verden, der på godt og ondt definerede familien og dens kunst.

ODSHERRED

Landskabet som drivkraft

Odsherred er af mange elsket for sit særegne landskab. Mod sydøst er det domineret af kystnære og tætte bøgeskove, mens Lammefjordens flade og åbne gamle fjordbundslandskab står i klar kontrast til det dramatisk bakkede landskab mod vest. I over hundrede år har landskabet og den afvekslende kystlinje tiltrukket malere, som forelsket i omgivelserne viede livet til landskabsmaleriet og udviklede det i vidt forskellige retninger. Ligesom på Bornholm og i Skagen er lyset i Odsherred særligt klart på grund af det omkringliggende vand, så også her opstod en kunstnerkoloni i 1930'erne, hvor især kunstnere som Karl Bovin, Kaj Estrup og Lauritz Hartz markerede sig stærkt. Men modsat de andre kunstnerkolonier er Odsherredmalerne stadig aktive og har i dag et samlingssted med atelier- og udstillingsfaciliteter i Asnæs.

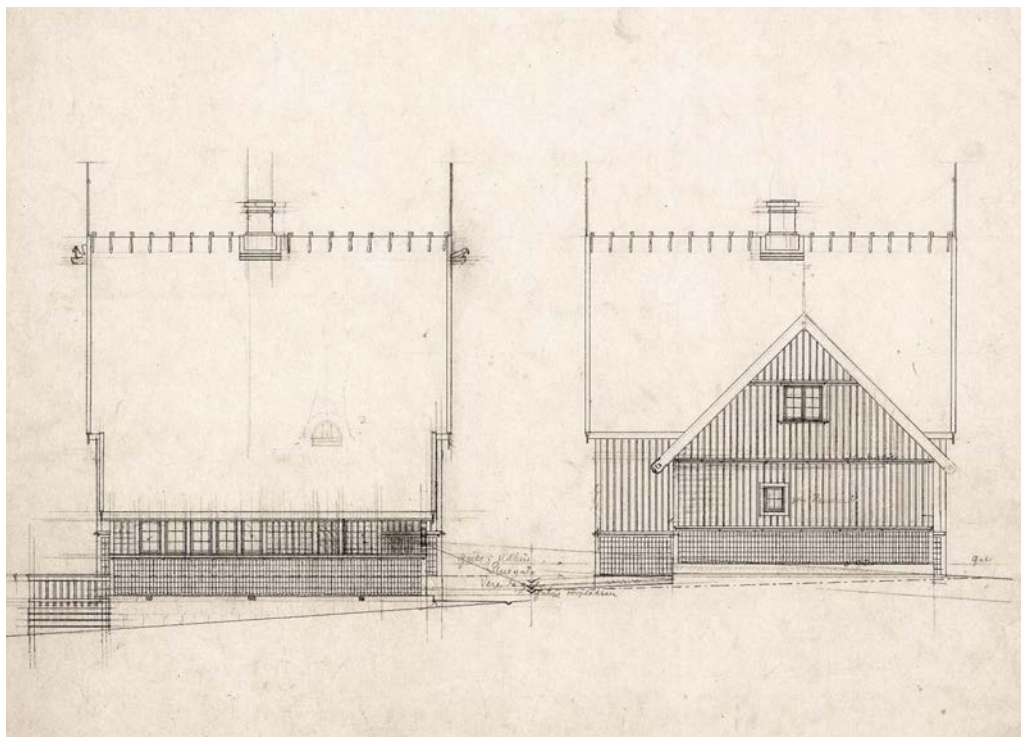
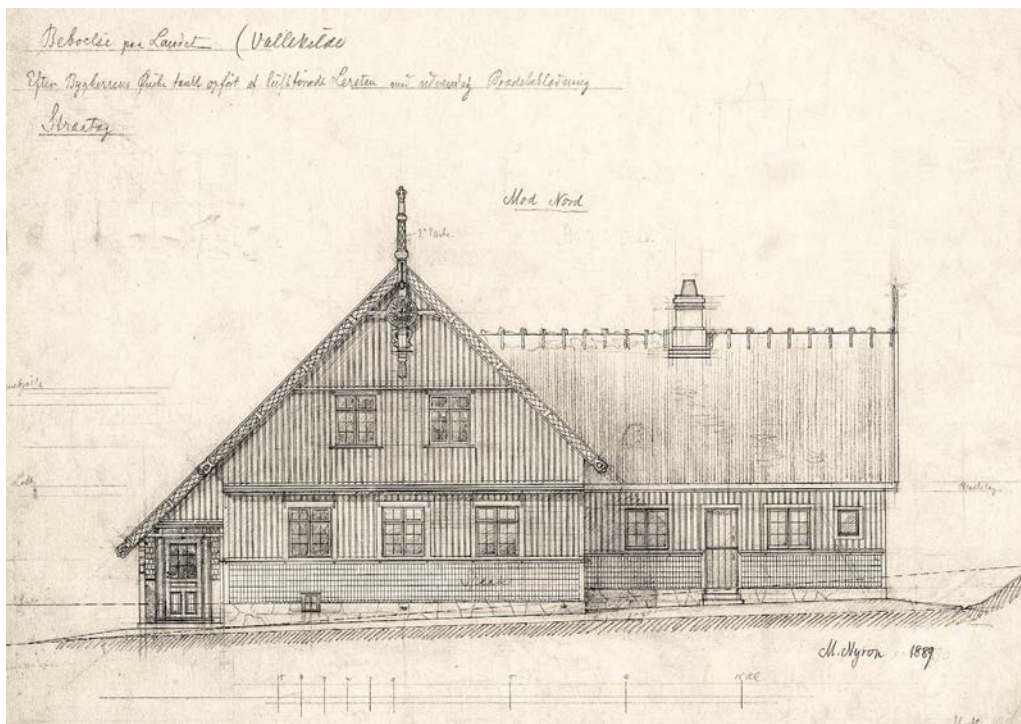
Sigurd Swane var aldrig rigtig en del af Odsherredmalerne, men slog sig ned med familien tæt ved Lammefjorden i det østlige Odsherred, hvor den yngre kunstnerkoloni især holdt sig til det bakkede landskab i vest. Swanerne lod deres eget lille paradis opføre i Plejerup, hvor landskabet er mildere og mere fredfyldt. Et såkaldt dødislandskab. Et småbakket og åbent landskab med talrige lavninger formet af istiden.

Her byggede de sig ind i landskabet. De satte spor i det bakkede terræn med stendiger, der både følger og knækker de eksisterende kurver. Stedet afspejler i dag en særlig fornemmelse for natur og bosætning, der sætter sig klart i forbindelse med Odsherreds kulturarv. Flere steder i Odsherred dukker gravhøje op på markerne, og det vidner om en tidlig beherskelse og bearbejdning af landskabet, som Swanerne på deres egen måde bygger videre på. Det var landskabet, der fik Sigurd Swane til at tage familien med til egnen i 1934, og det er familiens kunst, som i dag på fineste vis videreformidler Odsherreds egen kulturarv. Husets sammensatte og dog sammenhængende arkitektur er også med til at understrege det stærkt varierede landskab, man finder i Odsherred.

Mellem marker og omkranset af store træer ligger Malergården ud til Lammefjorden.

Foregående sider:
Vejen til Malergården

Nationalromantisk arkitektur i Odsherred. Et stuehus tegnet til højskolen i Vallekilde af Martin Nyrop i 1889.

Tradition og bygningskultur

Bevidstheden om bygningsarv og -tradition har fra starten været vigtig for arkitekterne i Odsherred. En erkendelse af rigdom i landskabet og en folkelig bevidsthed om sig selv og historien har gjort Odsherred bemærket i hele landet ved en særlig lokal og nøjsom arkitektur. Især var det grundtvigske miljø omkring højskolen i Vallekilde toneangivende, da arkitekterne Martin Nyrop og Andreas Bentsen i slutningen af 1800-tallet gjorde op med den historicistiske arkitektur, som dominerede København og de danske købstæder under Kunstakademiets magtfulde direktør Ferdinand Meldahl. Nyrop og Bentsens byggerier signalerede et opgør fra folkedybet med en mere nationalt funderet arkitektur, der med et naivt og romantisk formsprog tog fat i historien og de danske folkesagn. Til Vallekilde Højskole opførte de et øvelseshus i 1884 samt en række mindre træhuse, der alle leder tankerne hen på vikingetidens kunst og håndværk. Et formsprog, der for Martin Nyrop skulle kulminere i 1905 med Københavns Rådhus, der er et bastant overflødigshorn af folkelige fortællinger og nationale referencer.

Andreas Bentsens håndværkerskole i Vallekilde blev således meget vigtig for egnens selvbevidsthed og for arkitekturens kunstneriske og tekniske kvalitet i de 45 år, den eksisterede. Senere tog hans søn Ivar Bentsen over og var bl.a. med til at starte Landsforeningen Bedre Byggeskik i 1915, der også havde som mål at videreføre det gedigne og smukke byggeri og skabe en særlig homogenitet omkring i landet.

Det var Sigurd Swanes kone, Agnete, der tegnede Malergården. Som selvlært arkitekt havde hun i forvejen tegnet to huse til familien i Hellerup med hjælp fra Ivar Bentsen, der var ven af familien. Malergården er et sammensat byggeri, der både leder tankerne hen på Bedre Byggeskik, engelsk havestil og på ældre svensk byggeskik fra Björkeröd på Kullen, hvor landsbyens gårde gav Agnete inspiration til Malergårdens stenfacader. Alligevel får man et indtryk af, at huset på en ret selvfølgelig måde tegner sig ind i Odsherreds arkitektoniske tradition. Det vidner om et godt håndværk og et stort kendskab til de landskabelige omgivelser. Netop på grund af det særegne landskab har mange arkitekter gennem tiderne tegnet sommerhuse i Odsherred. Blandt andet Arne Jacobsen, som både stramt modernistisk og følsomt placerede sig i omgivelserne. At ville beherske naturen og bosætte sig fredeligt og afsondret er altså en tradition, der har dybe rødder i Odsherreds historie.

Malergården set fra markerne mod syd. Beskyttet af træer og stendiger.

MALERGÅRDEN

Selvom Malergården er tegnet af Agnete Swane, var huset først og fremmest et fælles projekt, der udviklede sig, så længe Swanerne boede der. En femlænget gård med rødt tegltag og med et beboelsesafsnit i hvidkalkede mursten og ladebygninger bygget af staplede kampesten. Alt sammen lokale og fundne materialer og genbrugsmaterialer fragtet fra en nedrevet villa i Hellerup.

Ad en lang grusvej ankommer man til Malergården via en kort allé, der leder over en møllerende, som løber langs gården og ud i landskabet. Gården er omgivet af træer, der får stedet til at fremstå som en lille verden for sig selv, men flere steder åbner haven sig, så udsigten til Lammefjorden bliver tydelig. I stedet for at blive modtaget på gårdspladsen, som oprindeligt var ankomsten til gården, bliver man i dag ledt ind ad en port i den vestre længe, som tidligere har fungeret som garage for Swanernes famøse, hjemmebyggede autocamper *Casambu*, der i mange år var familiens hjem på rejser rundt omkring i Europa. Her kommer man til den nyindrettede museumsbutik og café, som har forbindelse til toiletter og en ny foredragssal i den nordre længe og adgang til gårdspladsen. Den nordlige ende af den vestre længe står stadig som den oprindeligt gjorde som gammel svinestald, ligesom det hvidkalkede stuehus stadig er indrettet, som Swanerne forlod det. Dog er der i stuehusets østre længe blevet indrettet atelierer til malerelever, så Gerda Swanes malerskole kunne fortsætte efter hendes død.

Haven er afgrænset af lave stendiger, der let snor sig rundt i landskabet og skaber forbindelse til kampestensfacaderne i ladebygningerne og de sirligt klippede hække, der folder sig ud som en vifte fra huset sydvendte facade. De sender tanker til den engelske havestil, som også har været en generel tendens i Odsherreds arkitektur i f. eks. den stort anlagte hospitalsby Annebergparken nær Nykøbing fra 1915.

Omkring huset ligger der derudover 6-7 små skure, som er blevet tilføjet gennem årene af praktiske hensyn. De har en særlig karakter, der adskiller sig fra resten af huset. De slutter sig om sig selv, flere er stråtakte, flere har mure af kampesten og stablede tagsten, andre trævægge. Alle er de forskellige, men ligesom resten af gården bærer de præg af en nøjsomhed og beherskelse af de tilgængelige materialer.

Desværre står Malergården i dag og sygner hen. I flere år har der ikke været penge til en ordentlig istandsættelse af huset, og det kan ses i en mangelfuld vedligeholdelse af de gamle trævinduer og falmede kalkede mure. Værst er det dog, at den følsomhed og forståelse, familien havde for omgivelserne, ikke går igen i de ombygninger, man har foretaget i forbindelse med omdannelsen til museum i 2004. De bærer præg af hurtige og billige løsninger og underkender det store potentiale, der er i en skat som Malergården.

Gennem garageporten kommer man til et rum med sænket loft og uskønne fliser på gulvet. Man fornemmer ingen forbindelse til hverken det eksisterende byggeri eller dets ånd. Et hvert spor af lade og kostald er fjernet og dermed en stor del af familiens liv her på stedet, da landbruget var ligeså stor en drivkraft for familien som landskabet og kunsten. Man savner altså den naturlighed, som ellers er tilstede overalt på Malergården. I stedet for at gøre en helhjertet indsats har man frarøvet stedet sit helstøbte udtryk og omdannet garagen og *Casambus* holdeplads til en malplaceret kantine. En større byggeteknisk følsomhed og forståelse kunne få stedet til at fremstå mere hjemligt og i stærkere forbindelse med den kunst- og kulturarv, et museum som Malergården bør give videre.

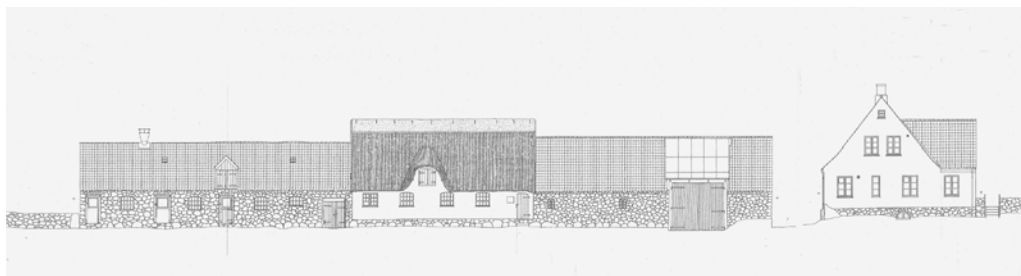
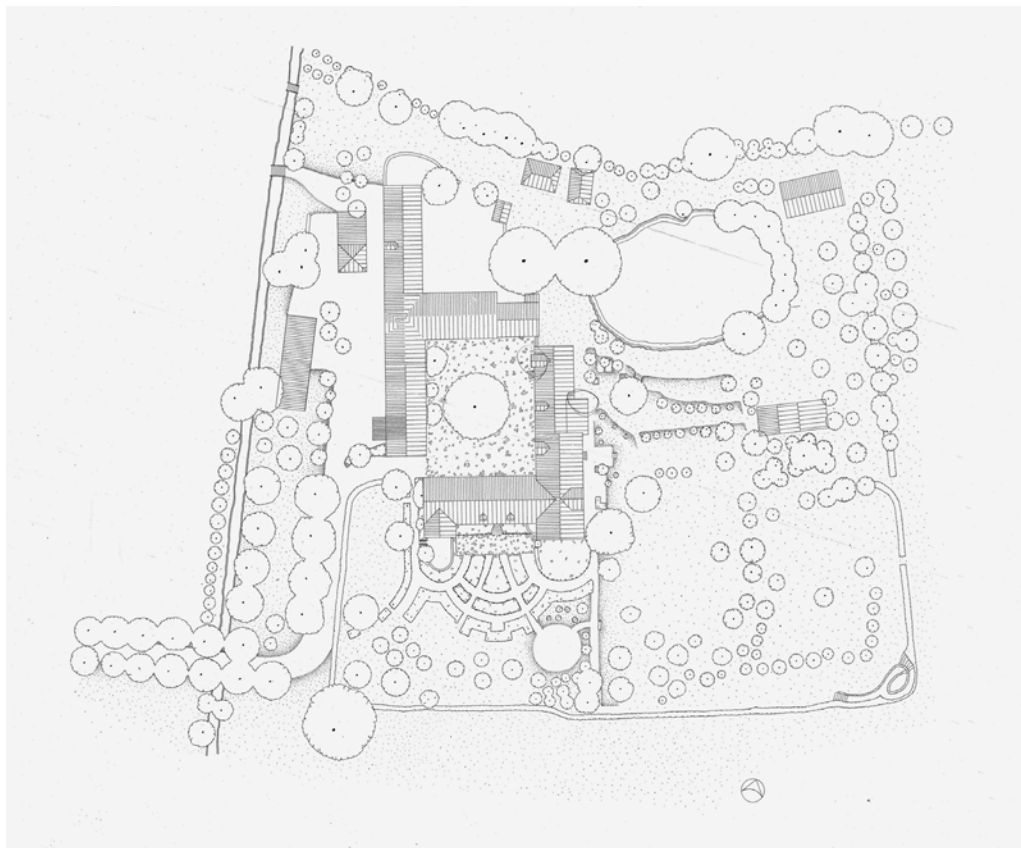
Netop det hjemlige ved Malergården er vigtigt at holde fast i. Kunstnerhjemmet er et interessant fænomen. Det forbinder kunsten med kroppen, sætter den i en historisk ramme og giver den gulv, vægge og loft. Kunstnerhjemmet indfanger idealerne, drømmene – alt hvad kunsten i sig selv skulle indfange, og det gør det til et vigtigt kulturhistorisk dokument. Det er med til at skabe en dybere forståelse for vor egen tid og stiller spørgsmålstegn ved vores idealer og ønsker for fremtiden.

Man kan ikke adskille Malergården fra Sigurd Swanes kunst. Huset og haven er direkte resultater af en kunstnerisk bevægelse, der brød med guldaldermalerne og ønskede at søge ind til kernen i det simple og sande. Swanerne kan med rette kaldes en slags tidlige hippier, der på godt og ondt eksperimenterede og satte sig uden for samfundet i deres lille helle ud til Lammefjorden. Opslugt af kunsten og idealerne kom familien til at leve et afsondret liv, der uden tvivl inspirerede og stimulerede børnene, men også gjorde dem generte og verdensfjerne uden megen kontakt til egnens andre børn.

Øverst: Ateliet i stuehusets østlige gavl har vinduer til tre verdenshjørner, så det foranderlige dagslys kan træde ind i rummet.

Nederst: Den koboltblå skolestue i stuehusets vestlige gavl.

Opmålingstegninger af arkitekt Johan Fogh (1994)

Øverst:
Situationsplan af Malergården

Nederst:
Opstalt af østre længe, østsiden
Opstalt af vestre længe, vestsiden

På tegningerne kan man se det oprindelige stråtag på den gamle kostald. Det blev udskiftet med tegltag i 2000.

Historierne om denne kunsterfamilie er derfor stærkt knyttet til huset og til haven. Det er historier om de mange besøgende, der gæstfrit er blevet taget imod og som blev boende i længere perioder. Forfatteren Martin A. Hansen skrev *Løgneren*, mens han boede her, og fædrelandsdigteren Valdemar Rørdam var ven af huset og boede her i flere år og blev en del af familien. Der er altså en stor kulturhistorisk rigdom på Malergården. Både i forhold til Swanernes eget verdensbillede, der har haft kunsthistorisk betydning, men også i forhold til de mange historier og personer, der gennem tiderne har haft forbindelse til stedet.

Malergården er på sin vis essensen af sin egn. Den indkapsler meget præcist Odsherreds kulturarv, idet husets selvbevidsthed aldrig overskygger dets ydmyghed i forhold til omgivelserne. I Odsherred har landskabet altid været en uløselig del af al kunstnerisk udfoldelse og fællesskab, og Malergården emmer stadig af historier, samvær og landskabelig beherskelse. Derfor har Malergården potentiale til at blive et rigt og samlende element i en ellers fattig kommune.

Odsherred bliver stadigt mere og mere end del af det famøse udkant danmark og risikerer derfor at miste sin ellers urokkelige selvtillid, når landsdelen oftere og oftere må finde sig i centrum for diskussioner om rådne bananer og affolkede landsbyer. Ligesom sin egn syner Malergården hen og står i dag forfalden og stækket. Det er en skam, at man ikke har gjort en helhjertet indsats og i stedet har forsøgt at samle alt under samme tag. Hurtige og uelegante løsninger udvisker historien, og den kan fremhæves stærkere ved et mere dristigt indgreb, der griber ind i ånden frem for byggeriet.

Malergården er særdeles værdifuld – både som lokalt kulturelt samlingspunkt, men også som kunst- og kulturhistorisk dokument.

Afgrænsning
Overgang
Udsyn

ARKITEKTONISK INTENTION

Malergården er indbegrebet af Odsherred, men også en kunstnersignatur, der er helt sin egen. Det er min intention at arbejde med området som Swanerne selv gjorde. Læse og forstå landskabet og dermed udfordre det med historien og traditionen i baghovedet.

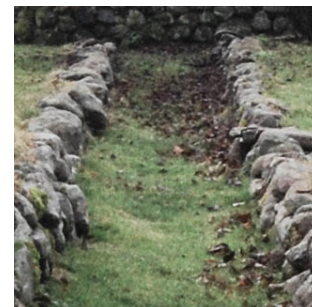
Malergården skal restaureres, så den fremstår i klar overensstemmelse med Swanernes kunst og livsanskuelse. Som et bolværk mod verden eller "... som en Konkyllie i Mørkets dybe Vande", som Sigurd Swane skrev i 1945. Vestlængens ærgerlige cafeteria-æstetik skal væk, og i stedet skal museumsfaciliteterne flyttes væk fra gården og ud i landskabet, så vandrungen i naturen bliver understreget og defineret på ny.

Jeg vil tegne nye udstillingsbygninger, som lægger sig frit i landskabet, så de på den måde kan tale sammen med Swanernes malerier og gå i direkte forbindelse med landskabet og Odsherreds kulturarv og byggetraditioner. Jeg vil skabe additioner, der hæfter sig på idealerne og kulturarven i stedet for eksisterende bygninger. Det er mødet mellem kultur og natur, der gør Malergården særlig, og det er også det møde, der skal være fokus i mit projekt. Det er afgrænsninger, overgange og udsyn.

Ser man på de mange små skure, der ligger frit rundt om Malergården, får man et godt indtryk af den knaphed og nøjsomhed, der præger hele byggeriet. De er bygget af lokale materialer og fundne marksten eller resterende byggematerialer fra gården.

Jeg vil arbejde videre med det princip og gentænke området på en ny og dog genkendelig vis. De nye bygninger skal kunne rumme Swanernes kunst og være funktionelle og anvendelige som moderne udstillingsbygninger. De skal skabe nye stier i terrænet og dog understrege de eksisterende overgange ved at forholde sig respektfuldt til de naturlige afgrænsninger i et på samme tid åbent og lukket landskab.

Med dette projekt vil jeg både styrke og videregive historien om Swanerne, der levede og arbejdede på Malergården, men også forstærke hele Odsherreds selvbillede og sammenhold. Som i enhver udkantkommune i Danmark, mener jeg, at det er vigtigt at fremhæve og fremelske de værdier, der findes i forvejen, så stedet kan tiltrække besøgende og få folk til at slå sig ned permanent.

METODE

Arbejdsprocessen vil blive inddelt i tre faser:

Blik

Jeg vil fokusere på de eksisterende forhold og forsøge at indfange og analysere de fænomenologiske og konstruktive kendetegn på stedet gennem en dybdegående analyse og værdisætning og opmåling af bygningsdele. Det skal give mig den nødvendige viden og indsigt, der kan få mig videre i mit eget projekt.

Kast

Jeg vil påbegynde arbejdet med mine additioner. Jeg vil give et udkast til de nye bygningers placering i landskabet og finde et konstruktivt princip, der på baggrund af mine undersøgelser i *Blik*-fasen vil skabe en større samhørighed med det eksisterende byggeri. Desuden vil jeg arbejde med den rumlige organisering i forhold til stedets landskabelige og arkitektoniske overgange.

Projekt

Jeg vil præcisere mit greb og færdiggøre projektet i henhold til min afleveringsplan.

Desuden vil jeg arbejde inden for tre skalatrin, *Landscape*, *Still life* og *Portrait*, der vil sikre et godt overblik over materialet i de tre faser og skabe en sammenhæng mellem det store greb og detaljen.

Landscape

Den store skala, der vil kunne beskrive de landskabelige og arkitektoniske ændringer og de nye bygningers placeringer i forhold til konteksten.

Still life

Mellemskalaen, der forholder sig til de rumlige forhold i plan, snit og opstalt. Både i det nye byggeri og i det nære landskab.

Portrait

Den lille skala, der vil sikre en konstruktiv præcision i projektet og en konkret fremstilling af bygningernes materialitet og stofflighed.

VEJLEDENDE PROGRAM

Mit projekt vil bestå af additioner i landskabet og en transformation og restaurering af dele af det eksisterende byggeri:

- Udstillingsbygninger til de fem Swaners kunst
- Spisefaciliteter og museumsbutik
- Rum til større arrangementer som foredrag og koncerter

- Nye stier og ophold i landskabet
- Ny indretning og restaurering af Malergårdens vestre længe

Det eksisterende samlede bygningsareal: ca. 1400 m²

Den nye bebyggelses anslåede areal: ca. 600 m²

VEJLEDENDE AFLEVERINGSPLAN

Tegninger

1:500 – helhedsplan

1:50 – plan, snit og opstalt

1:10/5 – detaljer

Model

1:500 – landskab

1:50 – bygning

1:20 – bygningsdel, rumlige studier

Visualiseringer

Illustrationer, der beskriver både landskabelige overgange og rumlige forløb. Skal fremhæve materialitet og atmosfære.

Katalog

Processen. Samling af skitser, modelfotos og referencer.

Notat

Værdisætning af det eksisterende byggeri og det omkringliggende landskab.

STUDIEFORLØB

2014-16:

Kandidatstuderende på Kunstakademiets Arkitektskole,
Kandidatprogram: *Kulturarv, Transformation og Restaurering* v/ professor Christoffer Harlang
Vejledere: Hanna Talje, Julia With, Charlie Steenberg, Søren Vadstrup, Thomas Kampmann,
Charlotte Felding, Nicolai Bo Andersen og Victor Boye Julebæk.

2013-14:

Kandidatstuderende på Københavns Universitet,
Kunsthistorie, Institut for Kunst- og Kulturvidenskab
Kurser: *Æstetisk tænkning I-II – almen og deskriptiv tænkning,*
Designkultur: Proces, historie og teori,
Arkitektur, urbanitet og teknologi efter 1945.

2009-2012:

Bachelorstuderende på Kunstakademiets Arkitektskole,
Afdeling 5: *Arkitektur, rum, bosætning og bygningskultur* v/ professor Tage Lyneborg
Vejledere: 3. år: Claus Pryds, Anders Munck og Tage Lyneborg
2. år: Stine Henckel Schultz og Rikke Gry Rasmussen
1. år: Stine Henckel Schultz og Høgni Hansen

STUDIEREJSER

Odzun, Armenien (opmåling) – KTR (2015)
Chicago og Detroit, USA – Afdeling 5 (2011)
Veneto, Italien – Afdeling 5 (2010)
Berlin, Tyskland – Afdeling 5 (2009)

KILDER

LITTERATUR

- Red. Kim Dirckinck-Holmfeld: *Kunstens huse fra Thorvaldsens til Trippholt*, særtryk af tidsskriftet ARKITEKTUR DK nr. 4, 1989
- Christoffer Harlang: *Den nye bygning: Johannes Larsen Museet i Kerteminde, Rumligt vækspil*, særtryk af tidsskriftet ARKITEKTUR DK nr. 5, 2001
- Fritz Hermansen: *En beskrivelse af haven ved familien Swanes Malergård, Plejerupvej 10, 4571 Grevinge*, Det Danske Haveselskab 1994
- Lars Ole Knippel: *Swanernes kyndige kustode* (interview med Henrik Swane), Jyllands-Posten, 31. juli 2010
- Jesper Sejdner Knudsen: *Status for Malergården*, 2010
- Gerda Swane: *Swanerne på Malergården*, Gyldendal 2001
- Gerda Swane: *Tanker omkring Malergården*, 2001
- Sigurd Swane: *Udenfor Vejen*, Navers Forlag 1945
- Kurt Sørensen: *Odsherreds arkitektur*, Bogværket 2015

FILM

- Swanernes hus*, dokumentarfilm af Gyda Uldall, Danmarks Radio 1988
- Malergården og kunsten i Odsherred*, Batavia Media 2006

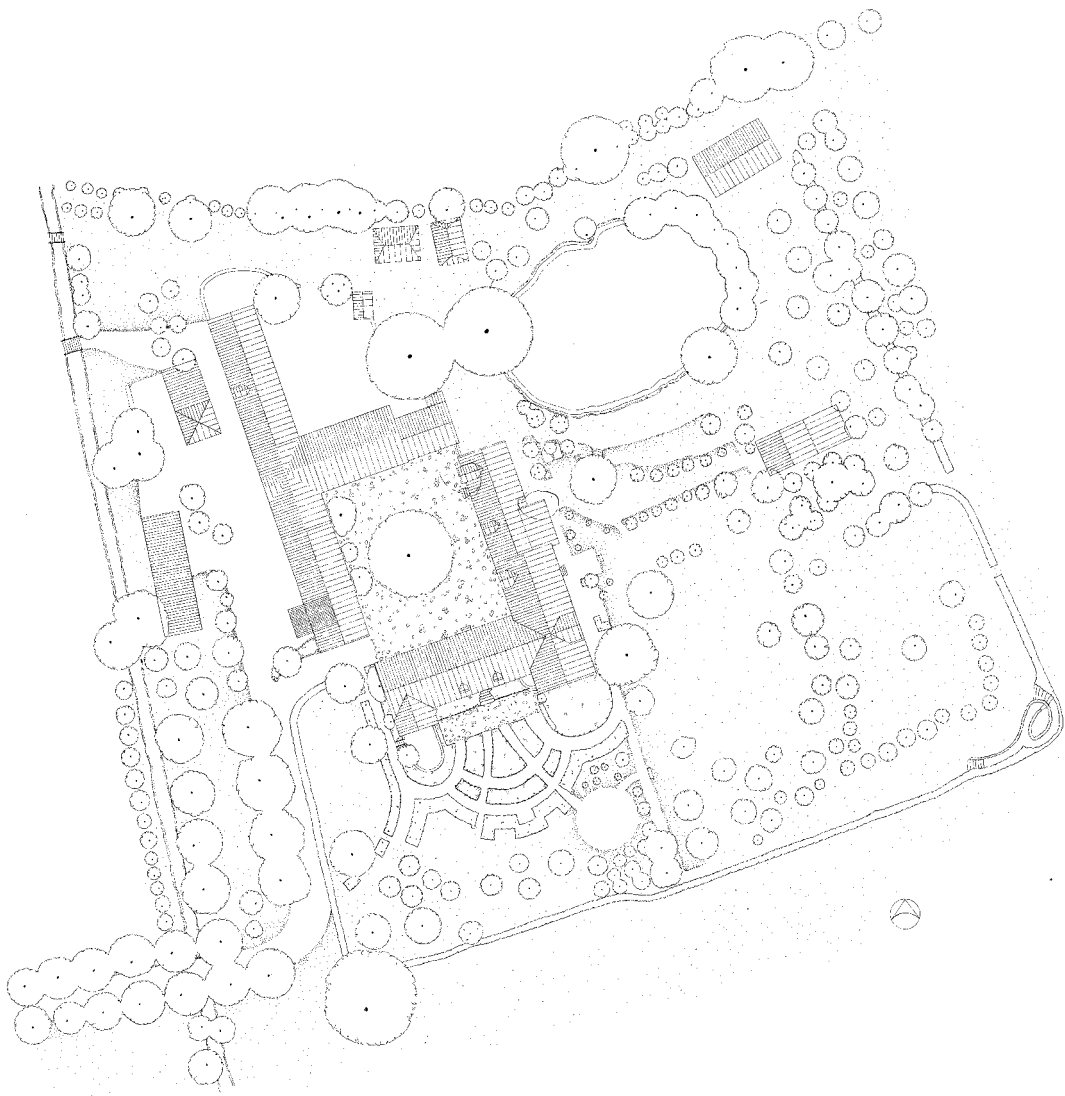
SAMTALER

- Arkitekt MAA Johan Fogh – stort kendskab til Swanerne og deres hus, har været rådgivende arkitekt i forbindelse med omdannelsen til museum i 2004
- Kunsthistoriker Jesper Seidner Knudsen, kunsthøgskoleinspektør på Odsherreds Kunstmuseum og Malergården

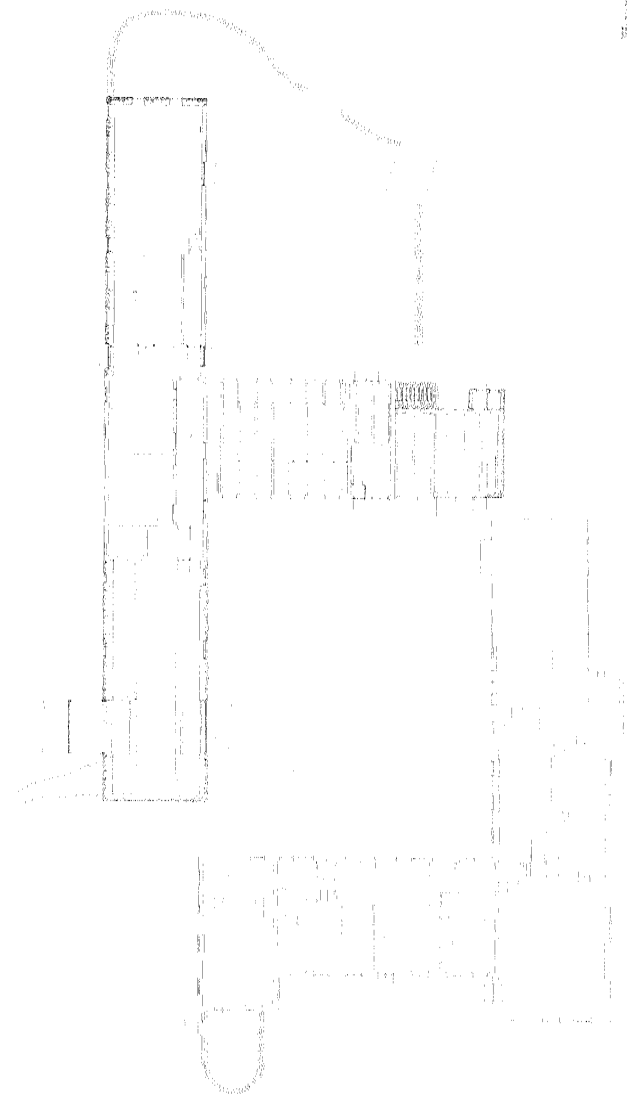
APPENDIX

Opmålingstegninger af arkitekt MAA Johan Fogh i 1994.

På tegningerne ses Malergården, som den så ud før omdannelsen til museum i 2004. Plantegningen viser den oprindelige indretning af vestre og nordre længe som lade og kostald samt svinesti. Desuden fremstår kostalden med stråtag. Det blev skiftet ud med tegltag i 2000, da det gamle tag var slidt ned. I dag er flere træer omkring huset også blevet fældet, så haven ikke fremstår helt så lukket, som situationsplanen viser.

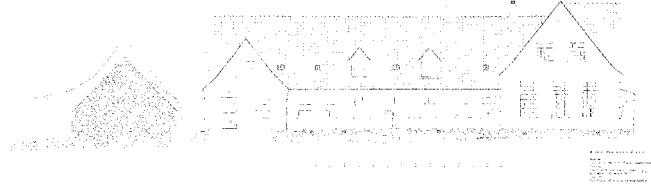
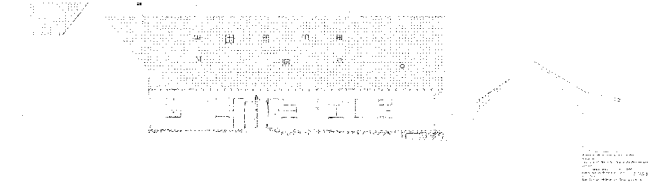
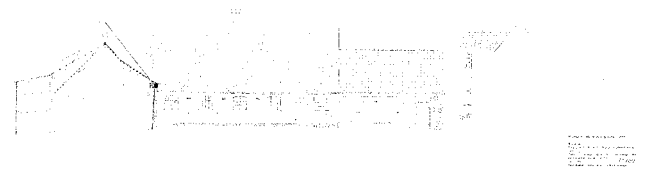
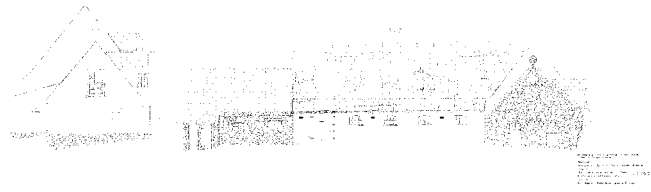

Situationsplan 1:1000

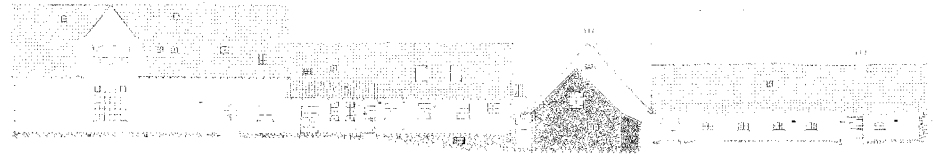
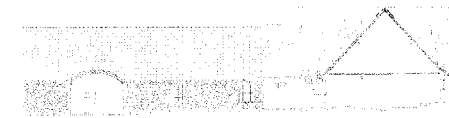

Plan 1:500

Nordre og søndre længe 1:500

Vestre og østre længe 1:500

